

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, nimni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. na četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se ostanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

V znamenju slovanske jedinstva.

Izvršene so sijajne slavnosti v zlati slovanski Pragi, na katerih so se sešli najodličnejši sinovi raznih slov. narodov, ter si o stoletnici očeta slovanske ideje, pred spomenikom Frana Palackega, prisegli ljubezen, zvestobo in mejsebojno podporo v boju proti tisočletnemu sovražniku, ki pohlepno izteza svoje roke, da se polasti naše rodne zemlje, da nam ugrabi narodnost in jezik in tako s svežo z zdravo slovansko krvjo pomlajeni Germaniji zagotovi prevlado v Evropi.

V Pragi se je te dni sklenila zveza slovanskih narodov avstrijskih, trdna in nerazrušna zveza proti „Gemeinbürgschaft“, proti nemški nadutosti in brutalnosti. V bratski ljubezni so si podali zastopniki slovanskih narodov roke in slovesno obljubili, da pozabivši vse malenkostne difference, hočejo vse svoje moči posvetiti obrambi svoje domovine, jezika in narodnosti, obrambi svoje narodne individualnosti.

Minoli dnevi so bili polni veselih, najlepših nadejev obujajočih momentov. Vsi Slovani so bili jedini, vsi so čutili, kar je izrekel general Komarov, da so sinovi jednega očeta in jedne matere, in da imajo vsi jednega sovražnika. Pozabljena so bila nasprotstva mej Hrvat in Srbi, pozabljena celo nasprotstva mej Poljaki in mej Rusi, vse je prešimila zavest, da smo slovanski narodi sami sebi dolžni, hoditi roko v roki, delovati z združenimi močmi na zmago slovanske misli.

Praške slavnosti so nam prinesle zjedinenje slovanskih narodov avstrijskih v znamenji pravice, pravičnosti in ravnopravnosti, dale so nam vsem skupen program in bile so mogočen odgovor na pangermanska prizadevanja, toliko mogočnejši, ker so doprinesle dokaz, da smejo slovanski narodi avstrijski v vseh slučajih računati na moralno podporo izven Avstrije živčih Slovanov in v prvi vrsti na moralno podporo mogočnega naroda ruskega.

Naši sovražniki uvidevajo dobro velikanski

pomen praških manifestacij, tarata jih gnev in strah, in zato so zagnali huronsko vpitje. Tisti naši sovražniki, ki hodijo v Nemčijo klicati svoje rojake na pomoč proti Slovanom, ki očitno prosijo Nemčijo oborožene intervencije, ki javno zasramujejo dinastijo in kar nič ne taje, da hočejo Avstrijo prikllopiti Nemčiji, v kateri naj igra tako ulogo, kakor Saksonija ali Bavarska, tisti kriče sedaj, da hočejo Slovani Avstrijo prodati Rusiji, da sta bili Avstrija in Nemčija v Pragi provocirani, da je duh paslavizma prešinil avstrijske Slovane, da se je bati mejnarodnih komplikacij itd. itd.

To vpitje, te laži in ta obrekovanja nimajo drugega namena, kakor nahujskati Nemce na še srditejši boj, preplašiti vladu in pridobiti Madjare, Nemčijo in grofa Goluchowskega, da bi strmoglavili sedanjo večino in državno krmilo izročili zopet Nemcem, da bi Slovane zopet pritisnili ob zid.

Na nemške izbruhe jeze in strahu ni vredno odgovarjati, saj je bilo na shodih v Pragi jasno in določno povedano, da Slovani v tej monarkiji hočemo živeti v harmoniji z dinastijo, da smatramo ohranitev monarhije za potrebno in da smo pripravljeni za nje moč in veljavo vse storiti. Shodi v Pragi so dokazali, da Slovani v Avstriji zahtevamo samo pravičnost in ravnopravnost, zato pa nas nemško kričanje in obrekovanje s panslavizmom prav nič ne moti.

Slovani smo in Slovani hočemo ostati; a kakor Nemec neče pretrgati zvez z rojaki v Nemčiji, tako si tudi avstrijski Slovani ne damo kratiti pravice, gojiti mej seboj in s slovanskimi narodi zunaj Avstrije prijateljske zveze in gojili jih bomo, naj bo to že komu všeč ali ne.

Slovanske slavnosti v Pragi.

Iz Prage, 22. junija.

Končane so prekrasne slovanske slavnosti. Njih pomen spoznamo na njihovih posledicah, a že zdaj se lahko reče, da so utrdile zvezo mej slovanskimi narodi in oživile duha slovanske vzajemnosti,

oživile in utrdile notranjo zavest prav tistih narodov, kateri stojé v ljutem boju za svoj obstanek.

Ljubljanska deputacija, kateri so se pridružili tudi drugi slovanski rodoljubi, se je v torek dopoldne oglasila v mestni hiši, kjer so jo sprejeli župan dr. Podlipny, podžupana dr. Srb in Vlček, predsednik slavnostnega odbora, Voiti in njegov namestnik, Vendlak ter občinski svetniki Brož, Hubaček, Kaše in dr. Kühn.

Župan Hribar je s primernim ogovorom izročil županu dr. Podlipnemu srebrni venec z napisom „Velikemu Palackemu deželno stolno mesto Ljubljana — dne 19. junija 1898“ in ga prosil, naj ta venec položi na Palackega spomenik, kadar se bo razkril.

Od tod so šli Slovenci na Kr. Vinograde, kamor so bili povabljeni vsi slovanski gostje. Obč. svet Kr. Vinogradov z županom Viškom na čelu je goste preprijazno pozdravil in jih bogato pogostil v „Narodnem domu“, ki je last mestne občine.

Naravno je, da so zbrani slovanski gostje tudi pri tej priliki dali duška svojim čutilom. Govorili so lvovski župan Malachowski, profesor Grabowski iz Varšave, poslanec Biankini, poslanec Hořica, general Komarov, ruski prof. Brandt, princ Androlikov iz Petrograda, poslanec dr. Herold, dr. Tavčar, dr. Serbec in kapelan Rozman iz Celovca.

Popoldne zbrali so se Slovenci v restavraciji Choděra in povabili na svoj sestanek v Pragi živeče rojake ter češke prijatelje. Povabilu so se odzvali vsi, mej njimi češki rodoljubi Jan Lego, profesor Hrasky, inženir Staněk, župnik Eckert in drugi. Pri tem dinéju je župan Hribar izročil prof. Hraskemu častno spomenico, katero mu je poslal obč. svet ljubljanski s priznanjem zaslug, ki si jih je pridobil za Ljubljano.

Piece de résistance je bil slavnostni večer v zofinskih dvoranah, po poljski navadi prirejeni r. o. t. Na čelu komitéju, ki je priredil ta sijajni večer, so bile najodličnejše češke dame, gospe Irma pl. Daubek, Ottilija Herold, Božena Kasalovska, Pav-

LISTEK.

Kje naj je naša individualnost v arhitekturi?

(Naprednim slovenskim krogom v premislek.)

(Dalje.)

V neomejeni udanosti kultivirajo naši pičli strokovni krogi dosedanje mojstre in sloge... to vse je posledica nedostatka svobodnega čuvstva in ljubezni do širne prirode, ki v mnogovrstnosti svoji prikazuje individualno lepoto vsakega, tedaj tudi nas slovanskih rodov. V nas ni bilo še pomisleka in prepričanja, da je v arhitekturi in dekorativnih umetnostih še kaj mogočega na naših tleh, — da ni vsejeduc, če priznamo kar lepo molčé koncem stoletja, da bomo ostali za te vrste kulturno delo za vse večne čase — inferijorni.

Tehniške lepe umetnosti, — kakor tudi vsa dekorativna umetnost, v kolikor se je poslužujejo iste, — gojé se v nas dandanes po tujem, nekakem „anatomiskem“ sistemu.

V „anatomsko umetniškem zavodu“ razkrajajo se iz tujega k nam zanešana, priznana in priročna telesa, katera naj bi, sestavljena po vseh mogočih predpisanih, žolanih, redkokedaj individualnih zakonih in čutih okusa, zopet tvorila umetniško govoreče telo! — Kje naj nam je ta umetnost višje božanstveno zvanje; ona ma-

gična, trdo tvarino oživljajoča moč duha!

V male kamenčke razrezane stavbe, cerkve, gradovi, — tista toliko priljubljena, mehanično zabavna igrača otrokom, nudeča jim v obrazcih večje število boljših ali slabših kombinacij, to je po priliki ravno tisto, kar je dandanes stavbarska umetnost v večji meri nam, naobraženim Slovencem. Niti teh tujih „gradov“ — za odrastle — ne razkrajamo in ne kombinujemo si šestokrat sami, kakor je to vsekakor pri otrocih, temveč pri vsaki boljši priliki kličemo tujega „umetnika“ do take „umetnije“.

Kako nastajajo stavbeni umotvori v naših slovanskih krajih, (imamo seveda tudi redke izjeme), naj povem potrpežljivemu občinstvu:

Vodoravnim razdelitvam zgradbe po nadstropjih, (pri čemur glede na praktičnost in higijeno skoraj vedno zmaga slaba stran, to je trma bodočega lastnika stavbe), poiskati je treba tudi primernege lica ali pročelja. Mehanično izurjeni risar prelista nekoliko „obče priznanih“ zbirk strokovnih nemških publikacij, pri čemur mu včasih zopet pomaga kar najedenkrat tudi „umetniški navdahnjeni“ bodoči „kučegazda“. Lista se sem in tja po zbirkah, opaža in prevdarja se... tu ugodno okno, tam primeren vhod, prikladen mostič, imeniten napustek, krasen ohesek, sprelepo okončenje,..... to

bo divota, kje mogoče, da so pri nas ljudje že kaj tako imenitnega videli! —

Ko je do dobra preletel ves kalejdoskop imenitne italijanske, francoske in nemške arhitekture, ko si je „vzel na piko“ še kak masten ocvrek iz antike, začne drugi del umetnosti, to je gori omenjeni anatomski proces. Izbrane oblike vseh mogočih časov in narodov prenašajo se s pinceto, t. j. s šestilom, uravnavaajo se lepo po merah, kombinujejo se po njegovem ukusu in gospodarjevem mošnjičku, tvorijo celoto in — „umotvor“ je gotov! V podrobnostih nikjer nič novega; v vsakem kompendiju ornamentike najdete lahko taiste motive, — toliko in tolikrat so se že omlatili! Celu vrabci jih že poznajo do sita, in teško če bodo hoteli še gnezdit na suhoparnih, vsakdanjih takih okraskih!

Seveda, kaj bi se pa neki trudili za domačim blagom, za nas še tako novim in neobdelanim, mej tem ko nam je internacionalnega in tujega na razpolago v taki obilici in pa tako — pri rokabi!

Umetniki take šole zdé se mi kakor pesniki, ki sive v trudapolnem slovanskem lovu na „rime“, s katerimi več ali manj spretno zakrivajo brezmišelnost svoje besedilo.

Taka sklepála, bolje bi se dejalo „sračja gnezda v stavbarstvu“, so šestokrat zelo obširna in upljivajo na lajka po svoji ogromnosti; včasih prizna se jih pa kot „imenitna“, ker je njihov zasnovatelj „pri-

lina Křižik in Ana Podlipny Posebnih ogovorov ni bilo. Na slavnostni večer se je zbrala elita češke družbe, dame v prekrasnih dragocenih toaletah, moški v plesnih oblekah. Nekateri poljski gostje so prišli v slikovitih magnatskih kostumih.

Pri slavnostnem večeru je svirala ugledna kapela in je nastopal znameniti kvartet „Kytara“. Slovanski gostje so bili predmet najjubeznejši pozornosti in so imeli priliko občudovati redko krasoto češkim dam, njih eleganco, njih duhovitost in naravno oduševljenje. Lahko je napredovati narodu, kateri ima tako ženstvo, in mars katerega slovenskega udeleznika je obšla misel, da bi se tudi slovenskemu narodu bolje godilo, ako bi imelo slovensko ženstvo toliko zavednosti, ako bi bilo za narodno stvar tako navdušeno, kakor je češko ženstvo.

Dodatno k temu poročilu se nam brzojavlja, da so slovanski gostje napravili v sredo izlet v Kolin in na Kutnohoru, kjer so bili sijajno sprejeti.

V Ljubljani, 23. junija.

Klerikalci in jezikovne naredbe. „Linzer Volksblatt“, glasilo Ebenhocha, poroča, da je v resnici katoliška narodna stranka, ki stremlji za tem, da se odpravijo jezikovne naredbe potom jezikovnega odseka, in baš obstrukcijske stranke izjavljajo ta namen kat. nar. stranke s tem, da tiščé s svojo kapricirano zahtevo, naj se naredbe odpravijo takoj. In radi te kaprice naj razbije katoliška nar. stranka s svojim izstopom sedanja večina ter naj položi sama sebi vrv okoli vratu, da pomore s tem političnim samomorom pomoljenemu liberalizmu zopet do vlade?

Na adresu črnagorskega kneza Nikite, oziroma njegovega glasila, „Glas Črnogorca“, si je privoščila včerajšnja „Neue Freie Presse“ (večerni list) članek, v katerem napada kneza Nikito s toli surovimi in nesramnimi inzult, kakoršnih si pač še noben avstrijski list ni dovolil proti tujemu vladarju. „Neue Freie Presse“ očita Nikiti, da je navaden lažnjivec in — pijanec! Čitateljem, ki nimajo tega nesramnega židovskega časopisa pri rokah, citiramo nekaj mest iz omenjenega članka kar doslovno:

„Seit einigen Wochen steigt in Montenegro fortwährend Rauch auf, aber nicht wie aus einem Vulkan, sondern wie aus dem Feiddünger, wenn ihn ein Sonnenstrahl in Gährung bringt. Wir haben diese gleichgiltige Naturscheinung bisher nicht sonderlich beachtet, aber da der „Glas Črnogorca“, das Amtsblatt des Serenissimus aus den Schwarzen Bergen, uns seine Achtung entzogen hat, sind wir so melancholisch geworden, dass wir eine Umstimmung durch das seltene Vergnügen, überhaupt von Montenegro zu sprechen, dringend brauchen. Was nun die verlorene Achtung des montenegrinischen Amtsblattes betrifft, so bildet es ja an sämtlichen europäischen Höfen den Gegenstand schmunzelnder Unterhaltung, wie gross der Einfluss der Cognacflasche, richtiger wäre die Mehrzahl, auf die massgebenden politischen Factoren in Montenegro ist, und es wäre geradezu herabwürdigend für ein ernstes Blatt, sich mit alkoholischen Reizungen näher zu befassen.“

Potem dokazuje „Neue Freie Presse“, da ni imelo potovanja Nikite v London nobenega uspeha, ter da je „lažnjivo“ baharenje „Gl. Črnogorca“ ovr-

znana“ oseba z oficijalnim naslovom „stavbeni svetnik“ ali celo mogoče „profesor“. Da, za taka dela biti mora že vse kje opisano in orisano, vsak izrezen element pa najde svoje določeno mesto, kakor ga najde poštna znamka na okvirčku razgledne dopisnice. Vse sami recepti, predpisi, racijonalizem, rešetanje nikjer originalne narodne duše, lokalnega čuta itd.!

Kje naj bi se ne čutil kdo, zakaj tolikim slovenskim umetnikom, izobražujočim se v omenjenem duhu, zamrje čut do svobodnega vstvarjanja! Izgubi se prirojena jim individualnost, pomrči jim oko za narodne oblike in kje naj so potem tisti umetniški rodovi, ki storé, da bo osobito nam, na vsem toliko originalnim Slovanom kdaj vseskozi govorila matérja o našem pristnem, domačem kulturnem višku!?

V vseh ozirih bi bili radi napredni, — („napredno“ in „moderno“ dostikrat napačno zamenjujemo), vendar tolikrat padamo v breznapredno zastarelost, brzkone nevedé. Naj omenjam tisto podivjano francosko renesanco, ki je sama v sebi končala kot bolna panoga sicer krepkega sloga, nazivamo ga „rokoko“.

Kjesi ubogi slovenski okus, ko si dajejo boljši naši krogi urejevati svoje sobe v tem slogu; kje si ubogi slovenski okus, ko si daje naša inteligenca slikati javne svoje prostore v pompejanskem slogu!

(Dalje prih.)

gel lord Salisbury sam. Potem nadaljuje in zaključuje tako-le:

„Diese Erklärung des Lord Salisbury ist vollständig getreu in unserem Blatte wiedergegeben worden, und der Schlag war so heftig, dass das Gesicht des Fürsten von Montenegro brannte. Die englische Regierung hatte den Lästigen abgeschüttelt und dieses mit seltener Verwegenheit ersonnene Märchen aus den gesamten Dichtungen Nikitta's herausgerissen. Dem Ausblat wird aber künftig die Last vergehen, die Wahrheit unserer Mittheilungen zu bezweifeln, den jetzt hat es schwarz auf weiss, dass die Höflichkeit und Gastfreundschaft der Königin von England in Cetinje schlecht gelohnt und geradezu schändlich missbraucht wurden. Anzustauen ist nur unsere Regierung mit ihrer Langmuth gegen einen solchen Schädling, gegen den sie längst hätte ihr gutes Hausrecht gebrauchen sollen, um sich Ruhe vor der Thür zu verschaffen. Unbegreiflich ist die Geduld des österreichischen Staates, der sich agitatorische Depeschen eines Grossfürsten, politische Brandreden eines russischen Generals in Uniform und die ortwährenden Intriguen des Fürsten von Montenegro gefallen lässt. Dabei kostet die Stellung als Grossmacht viele Milliarden.“

Boji ob turško črnogorski meji. „Pol. Corr.“ se poroča iz Uesküba, da je gibanje ob turško-črnogorski meji prav resno ter vzbuja veliko vznemirjenje. Vzrok vsemu je bilo nasilno onečaščenje neke črnogorske deklice, ki je zašla mohamedanskim Arnavtom v roke. Krščaniko prebivalstvo, ki mora trpeti veliko pred divjimi Albanci, se je dvignilo proti svojim zatiralcem, in prišlo je do boja. Spočetka so bili boji le majhni in neznatni, potem pa so prišli kristjanom Črnogorci iz koeževine na pomoč. Posledica temu je bila, da sta poslali obe vladi par polkov na mejo. Turki trdijo, da so zasedli kristijani Beransko hribovje ter da zahtevajo, naj se turško-črnogorska meja spremeni tako, da bo poslej Berana črnogorska. Kristijani se pritožujejo, da je mej napadajočimi Albanci tudi več turških vojakov. Različne vlasti so že pozvale porto, naj ukrene nemudoma, kar je potrebno, da se potolažijo razburjeni duhovi.

Sarrienovega ministerstva pa vender le ne bo, dasi so sporočali vsi listi, da je že kombinirano in sestavljeno. V zadnjem trenutku so zmerni republikanci odstopili, Sarrien bi moral sestaviti čisto radikalen kabinet, cesar pa ni hotel storiti ter se je odpovedal. Trdi se, da se je Sarrienovo ministerstvo v zadnjem hipu ponesrečilo največ radi tega, ker je Cavaignac, ki bi postal vojni minister, odločen nasprotnik zahtevi, da se revidira Dreyfusov proces. Republikanci se boje, da bi bil Cavaignac posnemovalec Mercierja.

Špansko-ameriška vojna. Iz Madrida se oficijalno poroča, da je dospelo pred Santiago 50 ameriških ladij z bojnimi četami. Španci so obrežje zasedli ter se trdno utaborili. Iz Washingtona javljajo, da se razširja mej ameriški četami rumena mrzlica; zato hoče admiral Sampson svoj napad na Santiago pospešiti. 500 mrzličnih vojakov so že odpeljali v Keywest. — Iz Newyorka brzojavljajo, da sta imela Sampson in Garcia, vodja insurgentov, na admiralski ladiji posvetovanje glede skupnega napada na mesto Santiago. Garcia je izjavil, da ima 40 milj pred mestom 4000 vojakov, 5000 pa pri Holguinu. — V španskem ministerstvu imajo zopet krizo. Finančni minister odstopi v kratkem in za njim baje tudi stari Sagasta, ker ga že vse preganja. — Don Carlos in njegovi pristaši hujskajo neprestano proti vladi radi njene neodločnosti. — Centralni urad mirovnihih društev v Bernu pošlje vsem evropskim vladam adresu, naj posredujejo za mir mej Ameriko in Španijo.

Dopisi.

Iz Gorj, dne 21. junija. Slavnost blagoslovljenja našega gasilnega doma v proslavo cesarjevega petdesetletnega vladanja praznovala sta domače gasilno društvo in občina preteklo nedeljo v najlepšem redu. Skorej ves teden poprej je deževalo in po bližnjih naših gorah tudi snežilo in bali smo se, da pojde vsa slavnost po vodi, a proti koncu tedna se je začelo vedriti in v nedeljo smo imeli najlepše vreme. Že v petek in soboto so naši fantje vozili mlaje in jih postavljali na primerna mesta. Dekleta so pletla vence za mlaje in slavoloke in povijala šopke za gasilce. V nedeljo jutro se je pokazala vsa vas v mlajih in zastavah. Ob 9. uri so začeli prihajati tuji gasilci v Spodnje Gorje, kjer jih je čakalo domače gasilno društvo, občinski odbor, bralno društvo z zastavo in dekleta s šopki in v pečah. Zbralo se je do 200 gasilcev s 4 zastavami iz Begunj, Bleda, Breznice, Dovjega, Jesenice, Koroške Bele, Kranja, Loke, Mojstrane, Radovljice, Save in Šiške. Okoli 10. ure so prikorakala društva v Zgornje Gorje, kjer jih je pred cerkvijo s krepko koračnico pozdravil oddelek vo-

jaške godbe c. kr. pešpolka št. 27. iz Ljubljane. Na to je bila slovesna sv. maša. Domači župnik, g. Azman, je imel slavnostnemu dnevu primeren govor. Pevci so po maši peli cesarsko pesem. Potem so odšla društva mej sviranjem godbe pred gasilni dom, kjer je bilo blagoslovljenje hiše in dveh podob. Naš gasilni dom je lična hiša, zidana po načrtu župana J. Žumra. Na zunaj je naslikal znani domači umetnik g. Matija Bradaška iz Kranja na opresen zid ob vratih podobo sv. Florijana in sv. Nikolaja. Nad oknom je naslikano znamenje gasilnih društev: čelada z navskriž položenima sekirama. Pod tem znamenjem se vije trak z napisom: „Ob petdesetletnici vladanja cesarja Franca Jožefa I.“ Znotraj stojita velika in mala brizgalna in voz za orodje in lestve, ob stenah so police za orodje in obleko. Na strani nasproti vhoda je naslikana velika tabla, na kateri je 1. kitica pesmi gasilnih društev napisana, namreč: „Bratje, mi kot krepka četa, — Bodi dan ali bodi noč, — Brez bojazni, brez trepeta, — Bratu brat gre na pomoč.“ — Da se je gasilni dom znotraj in zunaj tako lepo in primerno uredil, gre največja zasluga načelniku, g. Vinkotu Černetu. Vsa čast in hvala! Po blagoslovu so odkorakala društva pod poveljništvom načelnika g. J. Juvandčiča iz Šiške mej spremljevanjem vojaške godbe na slavnostni prostor k J. Černetu. Tu je bil banket. Nekatera društva so se pa razdelila po raznih gostilnah, kjer se jim je dobro postreglo. Pri banketu pozdravi načelnik domačega gasilnega društva, g. Vinko Černe, zbrane tuje goste. Potem se v lepih besedah spominja petdesetletnice našega prebлага cesarja, v čegar proslavo se je zidala društvena hiša. Njemu smo hoteli pokazati svojo udanost do Njeg. Veličanstva. In povabi zbrane, naj mu zakličejo trikratni Živio. Navdušeni Živio klici se razlegajo na okrog, godba pa igra cesarsko pesem. Župan Jakob Žumer tudi pozdravi navzoče in jih zahvali za tako mnogoštevilen pohod. Na te napitnice se je zahvaljeval g. J. Juvandčič iz Šiške. Nazadnje se še oglosi načelnik, g. Vinko Černe, in se spominja mož, ki so ustanovili pred 4 leti gasilno društvo, to so gg. nadučitelj Jožef Žrovnik, župan Jakob Žumer, Jožef Žumer in Vinko Jan. Njih zasluge za društvo ostanejo neizbrisljive v naši kroniki. Po banketu se je razvila živahna veselica. Godba je privabila domačega ljudstva in gostov z Bleda in Save toliko, da se je vse trlo in ni bilo dobiti prostora. Tablice za tombolo so se dobro razprodajale, vstopnina na vrt in drugi dohodki in darila so tako narasli, da je ostalo vkljub velikim stroškom okoli 50 gld. v blagajnici. Ta slavnost v proslavo petdesetletnega vladanja cesarja Franca Jožefa I. ostane vsem Gorjancem v trajnem spominu. Hvala vsem, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je vse tako lepo zvršilo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. junija.

— (Presenetljivo imenovanje.) Notar v Ljutomeru, gospod Anton Šlamberger, je imenovan notarjem v Kranju. Poznamo gospoda Šlambergerja kot dobrega narodnjaka in v vsakem oziru vsega spoštovanja in vseh simpatij vrednega moža. Gosp. Šlamberger nam je dobro došel in upamo, da poistane vreden naslednik nepozabnega Globočnika. Ako pa vzlic temu izpregovorimo nekoliko besed o tem imenovanju, naj bo gospod Šlamberger prepričan, da niso ni najmanj naperjene proti njegovi osebi. Imenovanje gospoda Šlambergerja notarjem v Kranju nas je prezenetilo, ker je justično ministerstvo pri tem imenovanju prezrlo predlog notarske zbornice, prezrlo predlog deželnega sodišča ljubljanskega in prezrlo priporočila kranjskih državnih poslancev. Znano nam je tudi, da se g. Šlamberger sam ni nič preveč zavzemal za Kranj, in povsem naravno je, ako se vprašujemo, kaki uplivi so bili pri tem imenovanju merodajni. Na to vprašanje smo dobili odgovor, kateri nas je še bolj presenetil, kakor imenovanje samo. Zatrjuje se nam, da je to imenovanje delo — štajerskih državnih poslancev, in da so bili pri tem merodajni zgolj osebni momenti, kateri pa bodo imeli za slovenstvo na Štajerskem jako slabo posledico, t.j., da namreč izgine sedaj iz Radgone slovenski notar — ta pride v Ljutomer — a na njegovo mesto da ne pride nikdar več slovenski, ampak nemški notar. Pričakuje avtentičnega pojasnila, nečemo sedaj še komentirati tega postopanja, sodimo pa, da bi gospod Robič imel v svojem volilnem okraju dovolj hvaležnejšega dela.

— (Izlet v Zagorje.) P. n. udeležnikom izleta pevskega zbora „Glasbene Matice“ v Zagorje se naznanja, da je južna železnica znižala vozno ceno ne le pevcem, marveč tudi nepevcem, toraj vsem izletnikom. Toliko v pojasnilo.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) ima jutri in pojutrišnjem, to je v petek in v soboto, ob 8. uri zvečer skupno pevsko vajo za mešan zbor. Prosi se polnoštevilne udeležbe!

— (**I. ljubljansko kolesarsko društvo v Ljubljani**) priredi v nedeljo, dne 3. julija t. l., svojo I. narodno dirko. Vzpored slavnosti: V soboto, dne 2. julija t. l.: Pričakovanje gostov pri vlakih. Ob 8. uri zvečer: Prijateljski sestanek v gostilni Frana Rozmana pri Virantu na vrtu. V nedeljo, dne 3. julija t. l.: Sestanek v gostilni Frana Rozmana ob 9. uri dopoldne. Točno ob 4. uri popoldne pričetek dirke. Pri dirki svira vojaška godba slav. c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. Ob 8. uri zvečer koncert in razdelitev nagrad na vrtu „Narodnega doma“, odnosno v Sokolovi telovadnici. Vstopnina 30 kr. za osebo — 15 kr. za člene narodnih kolesarskih društev, gospodje dirkači so vstopnine prosti. Pri koncertu sodelujeta slav. pevsko društvo „Slavec“ pod vodstvom gosp. Beniška in slav. tamburaški zbor „Zvezda“ pod vodstvom gosp. J. Gorjanca. Vzpored dirke: Dolžina dirkališča 400 metrov. I. Dirka juniorov: 1000 m = 2½ kroga. Otvorjena za vse slovenske vozače, kateri so pri kakem slov. kolesarskem društvu, in kateri še niso na dirkališču dobili I. nagrade. Vloga 3 krome. Nagrade: Častna darila v vrednosti 25, 15 in 10 kron. II. Glavna dirka: 4000 m = 10 krogov. Otvorjena za vse vozače. Vloga 6 kron. Nagrade: Častna darila v vrednosti 80, 50 in 30 kron. Vodiču, ki vodi največ krogov, častno darilo v vrednosti 20 kron. III. Dirka gostov: 3000 m = 7½ krogov. Otvorjena za vse vozače, kateri niso člani kakega ljubljanskega kolesarskega društva. Vloga 5 kron. Nagrade: Častna darila v vrednosti 40, 25 in 15 kron. IV. Borba za prvenstvo I. ljubljanskega kolesarskega društva: 3000 m = 7½ krogov. Otvorjena samo za člene društva. Vloga 6 kron. I. dobi naslov: Prvak I. ljubljanskega kolesarskega društva za leto 1898/99., častno darilo v vrednosti 60 kron in častni znak, II. in III. častne znake. V. Vožnja na tandemih in na kolesih z več sedli. 3000 m = 7½ krogov. Otvorjena za vse vozače. Vloga 4 krome. Nagrade: Častna darila v vrednosti za prve 50 kron, za druge 30 kron. VI. Dirka seniorov: 2000 m = 5 krogov. Otvorjena za vse vozače, kateri so prekorčili 30. leto. Zahtevajo se čestna kolesa. Vloga 3 krome. Nagrade: I., II. in III. častne znake. VII. Utešna vožnja: 1000 m = 2½ kroga. Otvorjena za vse dirkače, kateri niso dobili pri točkah, ki so dirkali, nobene nagrade. Prijave na startu. Brez vložka. Nagrade: Častna darila v vrednosti 20, 15 in 10 kron. Prijave in pismena vprašanja naj se pošiljajo blagajniku gosp. Josipu Mačku, trgovcu v Ljubljani, Mestni trg št. 6. Zaključek prijav dne 1. julija t. l. ob 10. uri zvečer. Na poznejše došle prijave in na prijave brez vlog se ne ozira. — Od 6. do 8. ure se dobe odborniki na dirkališču. Brzjavci: Maček — Mestni trg — Ljubljana.

— (**Janez Uran**) pešar iz Ljubljane, kateri je pred dnevi izginil, je bil mrtev najden pri St. Lenartu pri Ljubljani. Na kako zločinstvo ni misliti, ker se je dobil pri njem še ves denar, kar ga je imel seboj. Ali je sam skočil v vodo z namenom se usmrtiti, ali je po nesreči padel v vodo, se ne ve.

— (**Žil'ca mu ne dá, on mora krasti**.) Včeraj prinesla sta v Šolski drevored dva postopača štiri kokoši na prodaj. Ko sta opazila, da se njima bliža stražnik, spustila sta kokoši naglo in jo popihala. Stražnik je ujel jednega — Josipa Plavca, kateri je že znan kurji tat ter ga odvedel v zapor. Mej potjo se je tako ustavljal, da ga je stražnik le s silo spravil naprej. Drugi kurji tat pa je bil tudi kmalu prijet. Kokoši bile so ukradene mežnarju pri sv. Petru. Josip Plavec ima že več kokošjih tatvin na vesti in je sam pripovedoval, da mu žil'ca ne dá miru, da mora krasti.

— (**Samomor**.) Danes dopoldne ustrelil se je v šentpeterski vojašnici v postrežbi prostak 27. pešpolka Anton Župan.

— (**Viško-gliniške čitalnice pevski zbor**) priredi dne 29. t. m., na sv. Petra in Pavla dan, izlet na Žalostno goro, kjer bo ob 10. uri slovesna peta maša, potem prosta zabava v Preserju in pevska slavnost v gostilni pri gosp. Petelinu pod Pečjo. Vožnja z Viča tja in nazaj stane za osebo 20 kr. Kdor se hoče vdeležiti, naj se oglasi pri Janku Novaku, delovodji v c. kr. tabačni tovarni ali pa na Viču pri Ani, odhod z Viča točno ob 6. uri izpred Novakove hiše.

— (**Sokol v Postojini**) priredi v nedeljo dne 26. t. m. popoldansko izlet v prijazno Planino. Prihod v trg ob polu 3. uri. Javna telovadba na bradlji, drogu in v skupinah ob 5. uri popoldan. Z društvom pride tudi postojinska godba. Ljudske slavnosti udeležila se bodo, kakor se čuje, narodna društva iz Planine in morebiti tudi oddelek ljubljanskega „Sokola“.

— (**Izvrstni možje**) Višje sodišče graško je imelo včeraj prvo plenarno sejo pod predsedstvom grofa Gleispacha. Podpredsednik Wanggo je pri tej priliki pozdravil grofa Gleispacha z daljšim govorom, s katerim nas je prepričal, da so pri graškem nadsodišču zbrani najizvrstnejši možje. V ta govor je vpletel tudi zagotovilo, da bodo členu višjega sodišča kakor doslej, tako tudi v prihodnje delovali „unbefangen, frei von jeder Parteileiden-schaft und unbeeinflusst von der Tageströmung nach

der im Gesetz gegründeten Ueberzeugung“. To so res lepe besede. Komentirati jih ne smemo, v koliko pa se strinjajo z resnico, to naj čitatelji presodijo po delovanju veleslavnega višjega sodišča.

— (**Josip Jerman** †.) Iz Rajhenburga se nam poroča 21. t. m.: Pogreb ponesrečenega ces. svetnika, vpokojenega c. kr. okrajnega komisarja in bivšega dež. poslanca, g. Josipa Jermana vrši se je danes ob 10. uri dopoldne v Rajhenburgu, ter je bil za naše razmere veličasten. Za križem so nosili trije gasilci lep venec, koji je poklonilo pokojnemu trško županstvo, a za tem je korporativno korakalo gasilno društvo. Pokopaval je domači gosp. župnik ob asistenci svojega g. druga iz Brežic in obeh domačih gg. kapelanov. Krsto je dičilo več krasnih vencev, mej njimi jeden z napisom, katerega je bil podaril mnogoletni mu prijatelj, državni in deželni poslanec, g. V. Pfeifer s Krškega, ki se je tudi osebno udeležil spreveda. Za krsto so se vrstili sorodniki pokojnikov, mej njimi prominulega netjak, višji davčni nadzornik, g. Zajec iz Ljubljane. Za njim je stopal voditelj okrajnega glavarstva breškega gosp. pl. Vestarini z več uradniki svojega delokroga; nadalje sevniški notar g. Vršec, okrožni zdravnik g. dr. Schmirmaul, krški župan g. dr. Romih, domači župan, g. Unsöld, načelnik žel. postaje g. Podkrajšek, domače in Videmsko učiteljstvo in c. kr. orožništvo; poleg tega elita vsega tržanstva, ter mnogo odličnih dam in gospodov iz Brežic, Sevnice, Krškega in Vidma. — Pri odprtem grobu mu je govoril v slovo Krški župan, gosp. dr. Romih, opisavši pokojnikove zasluge za narod in domovje, ljudomilost in darežljivost njegovo; poudarjal je osobito njegovo gorečo ljubav do Slovenstva, ki se je rodila že onđaj, ko se je štel, posebno še političnemu uradniku, v smrtni greh, čutiti s svojim rodom. — Žalibog je moralo izostati petje, ker se je na popoldan določeni sprevod moral vršiti že dopoldan. Iz istega poveda se ni moglo mnogo iskrenih prijateljev in čestilcev vdeležiti pogreba blagega pokojnika. Blag bodi spomin pokojniku v narodu, kateremu je bil posvetil vse svoje sile! Bila mu lahka zemlja domača!

— (**Vojaška vest**.) Polkovnik pri 17. pešpolku v Celovcu, g. Svetozor Borojevič, je imenovan šefom generalnega štaba 8. kora.

— (**Umrli**) je 18. dan t. m. na Dunaji po dolgi, hudi bolezni v 68. letu c. in kr. polkovnik v pokoju Jovan Braun, nekdanj poveljnik našega domačega pešpolka št. 17., pri katerem je rajnik prebil vso dobo svojega vojaškega službovanja in kateremu ja bil udan z dušo in telesom. Pogreb je bil 20. dan t. m. ob 2. uri popoldne. Naj v miru počiva! Pokojnega polkovnika soproga, ki je umrla že pred mnogimi leti, je tukaj pokopana pri sv. Krištofu. Izmej njegovih dveh sinov je starejši nadporočnik pri 17. pešpolku, mlajši pa kadet pri c. in kr. vojni mornarici.

— (**Akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaju**) postavi nagroben spomenik ponesrečenemu tovarišu stud. iur. Jakobu Zajcu v ponedeljek dne 27. t. m. dopoldne. „Slovenijani“ se odpeljejo ob 8. uri 40 m. s Francišek Jožefovega kolodvora v Klosterneuburg. Po sv. maši ob 10. uri, ki jo daruje preč. gosp. dvorni kapelan in ravnatelj Avgustineja dr. Francišek Sedej, je odhod na pokopališče k Zajčevemu grobu, kjer zapoje pevci žalostinko. Dunajske Slovence vabimo k udeležbi.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Janko Novak, trgovec na Viču, 4 krome 14 vin., katere je nabral pri balinanju. Sv. Ciril in Metod, vodita naš slovenski rod! — Živeli darovalci!

Za društvo „Radogoj“ v Ljubljani: G. dr. Zarnikova družina 8 kron namestu venca prerano umrlemu dru. Ferd. Jančarju. — Živela rodoljubna rodbina! Naj jo posnemajo narodne obitelji!

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradec 23. junija. Danes bi se bila morala na graškem nadsodišču vršiti prva pri zivna razprava v slovenskem jeziku. Ko sta pričela zastopnika strank, dr. Krisper in dr. Stor, govoriti slovenski, uprl se je temu sodišču predsedujoči višjesodni svetnik Ledenig. Zastopnika sta vsled tega stavila predlog, naj se vrši razprava v slovenskem jeziku, a senatni predsednik je ta predlog takoj sam zavrnil. Na to je dr. Stor zahteval sklep senata. Temu je sodišče ugodilo: Senat je po predsednikovem naznanilu odklonil slovensko obravnavanje, češ, da sodnega opravilnika § 196. tu nima mesta, da je pri nadsodišču v Gradcu v rabi nemški jezik in da se bode tudi nadalje le nemški obravnavalo.

Dunaj 23. junija. „Fremdenblatt“ prijavlja danes po obliki in vsebini senzacionalen komuniké proti generalu Komarovu. V njem pravi, da generala Komarova nikakor ni smatrati poklicanim zastopnikom javnega mnenja v Rusiji, češ, da uživata Komarov in njegov list v merodajnih ruskih krogih najpopolnejše zaničevanje, da so praška oblastva Komarovu prepovedala, nositi uniformo, in da se mu je po njegovem govoru namignilo, da je nedopustno, da ima tujec take govore v deželi, koder vladajo narodnostna nasprotja in kjer imajo take izjave značaj, da se hoče z njimi nalašč mir motiti. „Fremdenblatt“ konča: G. Komarov se ima samo tradicionalni avstrijski gostoljubnosti zahvaliti, da se ni proti njemu še vse drugače postopalo, in da se še mudi mej črnožoltimi mejniki. Pričakovati je, da ne bo več preskušal potrpežljivost oblastev, ker bi se sicer skrajšal čas njegovega obiska. — Ako je kot zastopnik Petrograda v Prago došli Komarov res človek, ki ničesar ne reprezentuje in ki uživa zaničevanje merodajnih ruskih krogov, čemu strelja potem grof Goluchowski nanj s topovi, tisti grof Goluchowski, ki še ni našel besede proti temu, da so iz Nemčije došli pangermanski fražerji na schulvereinskich, südmarkovskih in drugih nemških slavnostih agitovali proti Avstriji, tožili, da Nemčija še ni povsem združena in ki ne vidi, da je nemško gibanje plačano z markami? Komarov ni v Pragi nobene besedice črnil proti Avstriji, ali proti dinastiji, govoril je samo o pangermanskem sovražniku, in zato morajo Slovani odločno protestovati proti takemu pisarjenju in žaljenju svojega gosta. Tudi „Politische Correspondenz“, ki dobiva subvencije iz dispozijskega fonda grofa Goluchowskega in je notorično veleoficiozen list, se zaganja v praške slavnosti in to v dopisu iz Budimpešte, v katerem očita Strossmayru in Slovakom veleizdajstvo. Kaj bi grof Goluchowski rekel, ako bi „Politische Correspondenz“ prinašala dopise iz Ljubljane ali iz Prage, v katerih bi se nemškim strankam očitalo veleizdajstvo? Slovanski poslanci bodo proti takim nesramnostim z ministerstvom zunanjih del v tesni zvezi stojećih listov na pristojnih mestih protestovali in si jih odločno prepovedali.

Dunaj 23. junija. „N. Fr. Presse“ debutira z bedasto trditvijo, da je izjave slovenske solidarnosti v Pragi uprizoril — grof Badeni, da se maščuje svojim nasprotnikom.

Praga 23. junija. Slovanski gostje, vrnivši se sinoči s Kutnehore, so se razšli. Komarov se je še ponoči čez Draždane odpeljal v Petrograd.

Budimpešta 23. junija. Madjarski listi rohné še vedno radi praških slavnostij. „Nemzet“ pravi, da je treba Hrvat in Slovake narediti neškodljive, „Pesti Naplo“ trdi, da so praške slavnosti za Nemce doljena bitka.

Rim 23. junija. Senator Finali je naznanil kralju, da ne more sestaviti ministerstva. Kralj je zdaj Visconti Venosti ponudil sestavo nove vlade, a večina parlamenta je proti njemu.

Pariz 23. junija. Faure je naročil senatorju Peytrale sestavo novega ministerstva.

Berolin 23. junija. Tukajšnji listi imenujejo izjave generala Komarova breztahtne, a jim ne pripisujejo nobenega pomena.

Berolin 23. junija. Silen orkan je napravil tu velikansko škodo. Mnogo ulic je pod vodo.

Madrid 23. junija. Pred Santjagom stoji samo 20 ameriških ladij, druge so odplule. Sodi se, da poskusi general Schafter izkrcati svojo vojsko mej Guantanamom in Dargurijem.

Novi York 23. junija. Vlada je dobila obvestilo, da je Shafter svojo vojsko pri Darguriju izkrcal in da odrine v dveh dneh v notranje dele Kube.

Sidney 23. junija. Pri Numeji se je neki ruski ladji zgodila nesreča. 14 mornarjev je padlo v morje. Predno jim je bilo možno priti na pomoč, so jih raztrgali morski volkovi.

Listnica uredništva.

I. J. na D.: Prejeli — hvala! Prosimo nadaljevanja in podatkov!

100.000 kron in štirikrat 25.000 kron so glavni dobitki velike jubilejne razstave loterije, ki se izplačajo v gotovini z odbitkom le 20%. Svoje častite čitatelje opozarjamo, da se vrši prvo žrebanje nepreklicno dne 25. junija 1898.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. junija: Terezija Juvan, gostija, 64 let, Poljanska cesta št. 18, splošna vodenica. — Ivana Korene, tiskarjeva hči, 2 mes., Dunajska cesta št. 8, božjast. — Marija Bergant, gostilničarjeva hči, 2 mes., Breg št. 20, zastrupljenje krvi.

Dne 21. junija: Dr. Ferdinand Jančar, 26 let, Streljske ulice št. 14, Brighthova bolezen. — Matija Slana, dninar, 69 let, Harije Terezije cesta št. 9, spridenje jeter.

Dne 22. junija: Jožef Amort, lampist, 71 let, Sv. Petra cesta št. 29, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
22.	9. zvečer	734.7	20.2	sr. jzah.	oblačno	
23.	7. jutraj	734.5	20.3	p. m. jzah.	del. jasno	0.2
"	2. popol.	733.5	25.3	sr. jzah.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 21.5°, sa 30° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	50	"
Avstrijska zlata renta	121	"	40	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	30	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	85	"
Avstro-ogerske bančne delnice	912	"	50	"
Kreditne delnice	360	"	50	"
London vista	119	"	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	85	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	52 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	35	"
C. kr. cekini	5	"	63	"

Dne 22. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	163	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	"	60	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	201	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	519	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	26 1/2	"

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob bridki izgubi naše nepozabne matere, gospé

Marjete Gallé

izrazili svoje sočutje, premilostnemu gospodu knezu in škofu dr. A. Jeglič-u za prijazni obisk in sveti blagoslov, preč. g. provincijalu p. Placidu Fabijanu za ljubeznivo in požrtvovalno skrb v boleznih, prelag. g. Fr. Levca, c. kr. profesorju in šol. nadzorniku, blag. gosposličnam učiteljicam in gg. učiteljem mestnih šol, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogobrojno spremstvo k večnemu počitku in vsem darovalcem krasnih vencev izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 23. junija 1898.

(980)

Zalujoči ostali.

Prodajalko

popolnoma večšo za trgovino z mešanim blagom. takoj vzprejme (945-4)

Julij Lenasi v Logatcu.

Odda se takoj

gostilna na račun

katera se lahko vodi kot postransko obrt, ker je v bližini Ljubljane. Zahteva se kavcija. (931-5)
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Švicarija.

Jutri v petek, dne 24. junija t. l.

VELIK

VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 7. uri.

Vstopnina 20 kr.

Z velespoštovanjem

Ivan Eder.

(979)

Uradnik

išče kakega postranskega opravila v izdelovanje na dom ali kake administracije.

Ponudba pod: „Štev. 12 poste restante Ljubljana“.

(955-3)

V svojo knjigarno sprejemem takoj izurjenega

pomočnika

ki je zmožen poleg nemškega vsaj jednega slovanskih jezikov.

L. Schwentner

(975-1)

knjigotržec v Ljubljani.

Izjava.

S tem izjavljam, da nisem plačnica za nikakršne dolge, katere bi naredil moj mož Janez Kunaver, vulgo „Bežjak“, brez mojega dovoljenja. (978)

Helena Kunaver

posestnica v Dravljah h. št. 13.

V svojo trgovino s papirjem in pisalnim orodjem sprejemem takoj

izurjenega pomočnika

Slovenca.

(976-1)

L. Schwentner
trgovina s papirjem v Ljubljani.

Pozor!

Radi preselitve se prostovoljno proda posestvo: (967-2)

hiša sredi trga na Vrhniki, lepa, pripravna za kak obrt, zraven nekaj sveta in gozda. Kupna cena 2600 gld. — Več se poizve v Ljubljani v plinarni pri J. Mihevcu ali na Vrhniki št. 123 pri Gr. Mihevcu.

Stanovanje

s 4 sobami, služniško sobo in kletjo ter pritliklinami, se odda na Karlovški cesti šte. 15 s 1. avgustom. Več se izve pri hišniku. (960-2)

Samo 50 kr. za 4 žrebanja.

Žrebanje pojutrišnjem.

Glavni dobitki 100.000 kron 25.000 kron
jedenkrat in 4krat

Srečke jubilejske razstave
(837-12) a 50 kr.

I. žrebanje: 25. junija 1898.
II. žrebanje: 6. avgusta 1898.
III. žrebanje: 15. septembra 1898.
IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.

priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Loterija jubilejske umetniške razstave.

300.000 srečk. Dunaj 1898. 30.000 dobitkov.
Žrebanje bode na Dunaju gotovo dne 12. julija 1898.

Glavni dobitki kron
20000, 10000, 8000, 6000
i. t. d. vr.

Srečke po 50 kr., 10 srečk po 5 gld., poština in zaznamek dobitkov 10 kr. (861-10)

priporoča in razpošilja tudi proti povzetji zneska
loterijska pisarna zadruge tvarjajočih umetnikov dunajskih
Dunaj, Künstlerhaus, I., Lothringerstr. 9.

Kuponi in pisemske znamke se vzprejemajo v plačilo.

Na 10 srečk z zaporednimi številkami pripade dobitek.

Jedino pravo originalno

plznsko pivo

Telefon št. 90.

iz meščanske pivovarne v Plznu

ustanovljene l. 1842.

Jedino to je bilo odlikovano na vseh razstavah, kjer je bilo izloženo,

z najvišjimi počastnimi znaki.

Zastopnik: (951-3)

J. Gorup v Ljubljani.